

עיריית באר שבע

פרוטוקול ועדת כספים מס' 26/454

מיום שני, י' בסיוון תש"פ, 01.06.20

השתתפו ה"ה:

רוביק דנילוביץ' - יו"ר
חפצי זוהר - מ"מ יו"ר
משה בן זקן (שמעון טובול - מ"מ חבר)
יוסי בן עמי (עו"ד שירלי נגר כהן - מ"מ חבר)
אילנה גיזנבורג ווקנין (מרדכי בן יהודה - מ"מ חבר)
יוסי דלויה (גדי מזוז - מ"מ חבר)
אברהם וינברגר (פנינה פחימה - מ"מ חבר)
יסמין סקס פרידמן
רוסט קרפמן (גיל שטכמן - מ"מ חבר)
ויאצ'סלב רוזנברג
לאה שובייב (שיר אלימלך ברדה - מ"מ חברה) - חברי ועדת הכספים

אבישג אבטובי - מנכ"ל העירייה
רו"ח תומר ביטון - גזבר העירייה
עו"ד חיים טורקל - היועץ המשפטי או ג'ף גודמן סגן היועץ המשפטי
אבי פוגל - מבקר העירייה וממונה על תלונות הציבור
עו"ד סופיה רווח - סגנית גזבר ומנהלת אגף התקציבים
רו"ח צביה סעדון - מנהלת אגף חשבות

לא השתתפו ה"ה:

יוסי דדוש (עו"ד מינה קלמן חדד - מ"מ חבר)
משה ינאי - חברי ועדת הכספים

היו זמינים להצטרף עפ"י הצורך:

טל אל על

עופר כרדי

שמעון בוקר - מזמנים קבועים

אדר' תמר פוריה - מהנדסת העיר
אמנון יוסף - דובר העירייה
ניר גורליצקי- מנהל אגף משאבי אנוש
זהבה הראל - ראשת מינהל החינוך
אתי כהן - מנהלת אגף הרווחה
בני מגרלשויילי - מנהל אגף הפיקוח
מלכה גל - מנהלת אגף רישוי עסקים
אריק יעקב - מנהל אגף לאיכות הסביבה
אבי ביטון - מנהל אגף אחזקה
מירב תורגימן - סגנית גזבר העירייה
רו"ח פזית פוקס - סגנית גזבר העירייה וממונה על הנכסים
יחיאל חמו - מנהל אגף גבייה ומנהל הארנונה
עמוס אבו - מנהל אגף כלכלה רכש והתקשרויות
עמית ריינגולד - מנהל אגף מינהל לוגיסטיקה וחירום
יהוד מרסיאנו - מנהל אגף חדשנות מערכות מידע ותקשורת
שאול כהן - מנהל אגף הביטחון
דודי ליפשיץ - ראש מערך הספורט והבנייה הציבורית
ורד גושן - מנהלת היחידה לתכנון אסטרטגי
גל עטר - מנהלת מעקב ובקרה לפרוייקטים
שחר דניאל - מ"מ מנהל אגף גנים ונוף
חיים קפלן - סגן מנהל אגף גזברות לחינוך ורווחה
עו"ד דורית קקון דנון - מנהלת מחלקת התקשרויות וביטוח
רו"ח ליבנת קדוש - חשבת מינהל תכנון ופיתוח
רו"ח יוסי זון - חשב מינהל תפעול
ירון בסטיקר - מנהל מחלקת תקציבי פיתוח
רו"ח חגית קראדי - מנהלת חשבונות ראשית
עו"ס ורד ששון - יועצת לקידום מעמד האישה
עו"ס דניאלה דרורי - יועצת לענייני אזרחים ותיקים
רו"ח טל בודרהס סנטו - מנהלת כספים אגף מינהל ומשאבי אנוש מערכות מידע וביטחון
אולגה גרצנשטיין - מנהלת כספים באגף הרווחה
חיים ברדה - מנהל כספים מנהל החינוך והתני"ס
מרינה כהן - מנהלת תחום בקרה תקציב רגיל
יוסי בן ישי - מנהל תחום פרויקטים

שלומי נומה - מנכ"ל חברת כיוונים

ליאור דיעי - מנכ"ל חברת יעדים

עיריית באר שבע
ועדת כספים מס' 26/454 מיום 01.06.20

רו"ח ערן רוזנטל – מנהל אגף כספים, חב' כיוונים
רו"ח עומרי יוסף - חשב החברה הכלכלית

דיזי אור
עו"ד אורטל שריג
עו"ד אורן סרוסי

- מנהלת מחלקת שומא
- מנהלת תחום השגות, עררים, כינוסי נכסים ופש"ר
- מנהל תחום בכיר מיסוי מוניציפלי - **מוזמנים**

ריכוז הנושאים על סדר היום

א. אישור צו הארנונה לשנת 2021 . (מצ"ב)

לאור משבר נגיף הקורונה בוצע באמצעות Microsoft Teams Meeting

א. אישור צו הארנונה לשנת 2021. (מצ"ב)

רוביק דנילוביץ':

ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת כספים מספר 26/454. על סדר היום: אישור צו הארנונה לשנת 2021. אני, לפני שתומר יציג את הצו, אני רוצה להציג בפני חברי ועדת הכספים, נבחרי הציבור וגם הפקידות הבכירה, את השתלשלות העניינים, כי חשוב לי שתדעו בדיוק מה קורה. הסוגייה היא סוגיה מאוד לא פשוטה נוכח המצב, המצב שנכפה על כולנו. הרי במצב רגיל, טבעי, אנחנו היינו צריכים להביא כבר לפני שנתיים את הרפורמה בצו הארנונה, שטומן בחובו גם הזדמנויות וגם סדרי עדיפויות וכל מיני דברים שרצינו וחשבנו לעשות כי כך ראוי, כי כפי שמתכננים את הצעדים שלנו לטווח הארוך בתוכנית העשור, אנחנו מאמינים שגם את התכנון הכספי שלנו, בין היתר ההכנסות העצמיות וגם את הרפורמה במיסוי, ראוי שנעשה באופן מסודר ומתוכנן. בשנה שעברה לצערנו לא הסתייע ואתם זוכרים את השיח שקיימנו, מכיוון שלא הייתה ממשלה או אף אחד מאיתנו לא חשב בכלל, לא העלה על דעתו שאנחנו נעבור שלוש מערכות בחירות, אבל גם זה קרה, וידענו שאם, מה שאנחנו לא נגיש, אין מי שידון. זאת הייתה מעין סוג של ממשלת מעבר שאי אפשר היה ללכת על דברים גדולים כי רצינו ללכת על דברים גדולים. ואז הגיע הבלתי צפוי ובאה הקורונה וטרפה את כל הקלפים ובא גל גדול ששטף מדינות, רשויות, עסקים, פשוט את כולם. אנחנו נמצאים, אני לא יודע להגיד בעיצומו של הגל הזה, לקראת סופו, אף אחד באמת לא יודע מה המצב. מה שאנחנו יודעים כרגע שהמצב הוא לא טוב כלכלית וגם חברתית. זאת אומרת, שמדינות, ואם אני כרגע עוזב את העולם ומתמקד אצלנו, המדינה שלנו בגירעון תקציבי, הרשויות המקומיות נקלעו להיעדר הכנסות עצמיות כפי שהם תכננו מטבע הדברים, ואצלנו גם בבאר שבע, כפי שאנחנו עדכנו אתכם לדעתי בישיבת המועצה האחרונה, אנחנו נמצאים פחות או יותר פלוס מינוס בפער של משהו כמו 100 מיליון שקלים שאנחנו לא יודעים כרגע מאיפה להביא אותם. זה נכון לעכשיו. זאת אומרת זה נכון לעכשיו אם המשק יחזור פחות או יותר לפעילות ונדע שאנחנו חוזרים לסוג של שגרה. אבל גם פה יש הרבה דברים לא צפויים. בנוסף לכך, אנחנו לא יכולים להתעלם מהמצב שהביא לסוג של חורבן בקרב חלק מהאנשים, הרי אחוז האבטלה הוא כ-26 אחוז במשק, זאת אומרת שאחד מכל ארבעה בתי אב, בן או בת הזוג איבדו

בצורה כזו או אחרת את עבודתם, את פרנסתם, שוב, נכון לעכשיו. אנחנו כולנו תקווה שהמשק יחזור לפעילות אבל כרגע אלה הנתונים. אלה הנתונים. אנחנו לא יודעים עד כמה, כמה חברות יפלו, יקרו, כמה עסקים יחזרו, כמה יחזרו ולא יצליחו להתאושש, עד כמה המדינה, הבנקים יתנו להם אפשרויות והזדמנויות לחזור לעצמם, עד כמה הציבור יצביע ברגליים. יש איזו אי ודאות מאוד מאוד מאוד גדולה. אני מגיע לעניין עכשיו ותיכף אני אתן לתומר להציג את הדברים ופה חשוב לי שתקשיבו, כי יש דיון ער. אני אגיד, אני לא רוצה להשתמש במילה ויכוח, כי אני חושב שהמילה ויכוח פה היא לא נכונה. למה אני אומר את הדברים? כי אני מכיר את ראשי הרשויות כולם. כולם באמת אנשים אחראיים, הגונים שרוצים את טובת התושבים שלהם, האזרחים שלהם. בזה אין לי ספק. ראשי הרשויות נוגעים באופן ואנחנו נבחרים הציבור כמובן, נוגעים באופן ישיר בציבור שלנו וגם כאשר אנחנו מעלים ארנונה, אנחנו לא מעלים ארנונה בשביל לעשוק במירכאות את הציבור, אלא שיהיה יותר כסף כדי לתת יותר לחינוך, לתת יותר לשירותים חברתיים, לתת יותר כדי לנקות את העיר, כדי לתת לציבור שירותים ברמה עוד יותר גבוהה. זו המטרה של המיסוי, של ההכנסות העצמיות. לקבל מהציבור כדי לאפשר לעיר להתנהל בצורה עוד יותר טובה ולשרת את הציבור בצורה נאמנה. אין לי בכלל ספק שזה מה שעומד בבסיס החשיבה של כל ראשי הרשויות. אני מכיר אותם, הם חבריים, הם הקולגות שלי. יש ניו-אנסים שונים בשיח כרגע, גם בתוך השלטון המקומי וגם בשיח שבין השלטון המקומי לממשלה, לשלטון המרכזי. ובמה הדברים אמורים? קודם כל לפי מיטב ידיעתי, אולי תומר יודע אחרת, אבל לפי מיטב ידיעתי אף אחד לא מתכוון להעלות השנה ארנונה. אף רשות לא מתכוונת להעלות השנה ארנונה בגלל שהמצב הוא מצב חריג. משבר כזה קורה פעם ב, אולי עשרות שנים אם בכלל. אבל זה מצב חריג וכולם מבינים שזו לא השעה להעלות ארנונה ולהכביד עוד מיסוי על הציבור, כי לכולם קשה וכשקשה צריכים לגלות הזדהות וסולידריות. הסוגיה המרכזית היחידה שנותרה פתוחה, כי אין לנו הרבה, אמרנו את זה גם בישיבת המועצה, אנחנו לא באים לעשות איזה שינויים דרמטיים, כי התקופה לא מאפשרת וכרגע אנחנו לא מהלכים על קרקע בטוחה, אז אין לנו מה לעשות שינויים דרמטיים, אבל ישנה סוגיה אחת שהמדינה בכל שנה קובעת את מה שנקרא מקדם. המקדם הזה זה התוספת שהמדינה די מחייבת את הרשויות המקומיות, די מחייבת, זה קשור להתייקרויות במשק, לפעמים זה חשמל ומים, זה קשור לתוספות שכר במשק, להסכמי שכר. זה השקלול של כל, מדדים נדמה לי גם, נכון תומר?

רו"ח תומר ביטון:

כן, כן.

מר רוביק דנילוביץ':

במשק משקללים את הכול ואז בעצם המדינה אומרת כדי שיהיה, שנוכל להיות בתמונת מצב עכשווית אל מול המשק, זאת אומרת אל תרוויחו ואל תפסידו, שתוכלו להמשיך בדיוק מאותה נקודה, ולא תצטרכו להכניס את היד לכיס ולתת יותר כסף, המקדם נקבע הוא כך וכך. נדמה לי שנה שעברה הוא היה 2.34 אם אינני טועה, 2.38, משהו כזה,

רו"ח תומר ביטון:

2.58.

מר רוביק דנילוביץ':

כן, 2.58, פעמים הוא היה גבוה יותר, פעמים הוא היה נמוך יותר. כרגע המדינה קבעה את המקדם, את כל השקלול הזה של הסכמי השכר במשק וכל התוספות וההתייקרויות וכל הדברים, על 1.1 אחוז. 1.1 אחוז, זה נכון, מדובר על שקלים בודדים, די שקלים בודדים, אם תומר יש לו את בדיוק את הניתוח הוא יכול להגיד, אבל זה באמת לא כסף רב. אבל, ופה האבל, אני חושב שבשעה הקשה הזו, אנחנו צריכים לגלות יתר רגישות בשעה שאנשים ברגע אחד הפכו להיות מובטלים והעסקים נמצאים בשבר וחלק מהאנשים אפילו בשברון לב שלא יודעים מה יקרה איתם מחר. זה לא כל כך הכסף כמו הרגישות והמסר שאנחנו מעבירים. אני אומר לכם מה אנחנו עשינו לפני חודש, אנחנו עיריית באר שבע. אני, אבישג ותומר הרמנו טלפון למשרד הפנים, עשינו את זה פעמיים, וביקשנו לבחון את האפשרות, ביקשנו, הצענו, שאת צו הארנונה שיש תאריך קבוע בחוק, ידחה השנה בגלל המצב החרוג לנובמבר, לסוף השנה. למה? כדי שנוכל לראות האם המשק מתאושש, לראות האם יש שינויים, שנהייה ביתר ודאות, כי היום הערפל עדיין לא התפזר, ובמצב כזה להביא את הדברים, אנחנו חושבים שזה לא הדבר הכי נכון. הצענו לדחות את זה לנובמבר על מנת שבנובמבר נוכל לקיים דיון ענייני בסוגיה של צו הארנונה. חזרו, הקשיבו לנו בקשב רב, חזרו אלינו ואמרו לנו שהוחלט להשאיר את התאריך המקורי כפי שהוא, דהיינו עד סוף החודש, עד סוף חודש יוני, אנחנו כבר צריכים להביא לאישור את צו הארנונה במועצה ולהעביר אותו לאישור של משרדי הפנים והאוצר.

גב' אבישג אבטובי:

שכנראה, שכנראה ישאירו את זה.

מר רוביק דנילוביץ':

שכנראה. משכך פני הדברים, אז אנחנו עובדים על פי חוק ומביאים את צו הארנונה בלי שינויים, בגלל שאנחנו לא חושבים שאפשר להביא שינויים חלקיים. אנחנו רוצים לבוא עם תוכנית גדולה וכוללת והסוגיה המהותית המרכזית כרגע, ודיברו איתי גם חיים ביבס יושב ראש השלטון המקומי,

וגם רון חולדאי וחברים אחרים בפורום ה-15, שבפורום ה-15 יש דעות לכאן ולכאן. יש רשויות שגורסות כמוני, ראש עיריית רמת גן, ראש עיריית רעננה ויש עוד כל מיני ראשי רשויות בכלל בשלטון המקומי שאומרים זו לא השעה גם לא להעלות את המקדם. אנחנו חשבנו שצריכים לפנות לקובעי המדיניות, לממשלה, ולהגיד חבריה, כולם בשעה הקשה הזו נאנקים, כואבים, בואו נקפא את הסיפור הזה. זה לא הכסף כמו שזה המסר, שאנחנו סולידריים, אנחנו מזדהים, אנחנו כואבים ביחד, קשה – קשה לכולם. לא שאנחנו גיבורים גדולים. ה-1.1 אחוז הזה, חשוב לי שתדעו, אני רוצה שתדעו את כל התמונה, הוא כ-7 מיליון שקל תוספת לתקציב העירייה. חשוב לדעת את זה. אני רוצה שתדעו את כל הפרטים. ובכל זאת אני חושב שבשעה הקשה הזו צריך לבוא לציבור ולהגיד אנחנו רואים את הכאב, אנחנו מבינים את המצוקה, אנחנו לא חושבים שאנחנו צריכים לגבות, גם כשמדובר בתוספת של שקלים בודדים, זה המסר שלנו. בעתיד נבוא אליכם, נדבר איתכם, כשכולם יחזרו לעבודה ושהכול יהיה בסדר, אנחנו נבוא ונגיש תוכנית מסודרת ונסביר לאן הכספים של המיסוי צריכים ללכת. עכשיו יהיה קשה לכולנו, גם לעירייה, כי העירייה מפסידה הרבה מאוד כסף, זה לא רק את ה-7 מיליון שקלים האלה, כפי שאמרתי קודם יש לנו פערים גדולים מאוד, זה לא שיש לנו כסף מיותר. אנחנו נבוא לציבור ונגיד לציבור תראו, אנחנו, בגלל המצב הקשה, קשה לכולם, אנחנו נקצץ ואנחנו נצמצם, יהיו הרבה פחות פעילויות שהן לא חיוניות, תקבלו פחות בתקופה הזו, כי כרגע קשה לכולם, קשה גם לנו כרשות. אנא קבלו בהבנה כפי שאנחנו מבינים אתכם. נעבור את התקופה הזאת ביחד, נצא לדרך חדשה ונבנה תוכנית שהיא מסודרת, מושכלת, נציג אותה, היא תהיה אולי לכמה שנים, נגיד מה עומד בבסיסה ולמה אנחנו צריכים את התקציב וכדומה. חבריי, מה אומרים חבריי האחרים ואני לא מאשים אותם חלילה, חשוב לי שתדעו, בחוסר רגישות – לא. מה הם באים ואומרים והטענה שלהם אני לא אומר שהיא לא מוצדקת. הם באים ואומרים תראה, המדינה גם ככה עושה לנו חיים קשים, תראה מה הם עושים לבעלי העסקים. גם לנו הרשויות חובטים בנו, מצמצמים לנו, מקצצים לנו, משיתים עלינו ומה היו פעם נותנים בחינוך, נותנים פחות. מה שהיו נותנים פעם ברווחה, נותנים פחות. גם ככה הם חובטים בנו, אז מה הם יבואו ויגידו? זה אלה שאומרים, אלה שמצדיקים את ההעלאה של המקדם, לא בגלל שהם רוצים, הם אומרים אין ברירה, למה? כי אז המדינה תבוא ותגיד אה, אתם מוותרים, הנה, אפשרנו לכם להעלות את הדברים האלה, מה, אתם מוותרים על כסף? זאת הטענה שלהם. להם אין בעיה אגב אם המדינה הייתה באה ומשפה את הרשויות המקומיות ואומרת הנה, את ה-1.1 אנחנו נותנים לכל הרשויות, כמובן באופן יחסי, וככה לא נצטרך להשית את זה על הציבור. זה לא מה שהמדינה אומרת נכון לעכשיו. הכול אני אומר נכון לעכשיו. ייתכנו שינויים. נכון לעכשיו המדינה אומרת לנו הרשויות המקומיות, לכו לציבור, תגבו ממנו 1.1, את המקדם בסיטואציה הזו, במצב הכלכלי

הקשה, באופן גורף לכולם, לעסקים, לתושבים, לכולם. אנחנו מנהלים שיח בינינו ראשי הרשויות ויש חליפת מכתבים. אני מוכרח לציין כרגע די באופן מכובד, באופן מכובד וענייני. אני גם הגבתי והשבתי בסוגיה הזו. אני בכל מקרה קורא, ניסיתי לדבר עם שר הפנים בסוגיה הזו שאולי הוא ירים את הכפפה. אני חושב שזו יכולה להיות שעתנו היפה של ראשי הרשויות שאנחנו כל כך קרובים לציבור, אנחנו כל הזמן מרגישים את התחושות שלהם, את הכאב שלהם. אנחנו קרובים אליהם. זה השכנים שלנו. זה הדודים שלנו. זה בעלי העסקים שאנחנו קונים אצלם. אנחנו מסתכלים להם בעיניים. זו יכולה להיות השעה היפה שלנו להגיד להם הנה, אנחנו כעירייה לא גבינו גם לא את האחוזה הזו. גם שזה לכם כסף שולי ולנו זה כסף די משמעותי בהתנהלות העירונית, אבל אנחנו איתכם, אנחנו מבינים אתכם, אנחנו בשעה הקשה הזו עומדים לצידכם. חשבתי ואני חושב שזה המסר הנכון שכולם צריכים להעביר. נכון לעכשיו מה שאנחנו מביאים וחשוב לי לומר שעד ישיבת המועצה ממשיכה להיות הידברות גם בינינו ראשי הרשויות וצריך לזכור. כל מה שאנחנו מעבירים עכשיו, כל צו ארנונה שאנחנו מעבירים, אנחנו בעצם מביאים המלצה לאישור ומשרד הפנים יחד עם משרד האוצר הם אלה שמאשרים או לא מאשרים. לכן כל דבר שאנחנו עושים עכשיו הוא בגדר המלצה. זה עדיין לא חתום וחקוק. חשוב וראוי שנדע. מה שאני מציע, ואני אשמח לשמוע את דעתכם, אם מישהו רוצה לומר דברים שונים, אחרים, לשאול שאלות, להביע התייחסות, ההמלצה זה כרגע לפנות למשרד הפנים ובשעה הקשה הזו להגיד שאנחנו חושבים שמבלי לוותר על מה שמגיע לנו כרשות, כי אנחנו חושבים שהמדינה כן צריכה לשפות את כולם, כי אנחנו נגרמו לנו הפסדים כספיים נוראיים לרשויות המקומיות, אמרתי, ולנו רק באר שבע זה היקף של משהו כמו 100 מיליון שקל. אז מבלי לוותר כמובן על מה שאנחנו חושבים שהמדינה צריכה לעזור, לשפות, לאפשר לנו לקחת הלוואות וכדומה, ה-1.1 הזה אנחנו חושבים שהמדינה יחד עם השלטון המקומי צריכים ללכת יד ביד לאמירה מול הציבור ולהגיד בואו, השנה הזו אנחנו מקפידים, אנחנו מקלים, אנחנו מבינים את התחושות של הציבור. זאת ההמלצה שלי. הצגתי לכם גם את ההמלצה שמנגד. אז מכאן ועד ישיבת המועצה, עוד תהיינה הידברויות בשלטון המקומי. אני עם ראשי הרשויות ואנחנו, אני מניח עם משרד הפנים והאוצר מול הממשלה. ייתכנו אולי הסכמות ואולי לא ופה אני רוצה לעזור. אתם רוצים שקודם, תומר אם יש לך עוד מה להציג אז תומר יגיד ואז נשמע אתכם ונקבל החלטה בוועדת הכספים. תומר, אתה רוצה לומר את הדברים?

רו"ח תומר ביטון:

אני חושב שבגדול הדברים הובהרו על ידך רוביק. המשמעות של המקדם בעצם עליית, בעיקר – בעיקר, המקדם מורכב משני דברים. מחצית המקדם היא נובעת מעליית השכר במגזר הציבורי במשק והמחצית של המקדם נובעת משינוי במדד המחירים לצרכן. כידוע לכם מדד המחירים לצרכן, השינוי שלו הוא היה שלילי ולכן למעשה הוא מפחית את החלק של עליית השכר במגזר הציבורי. כמו שאתם יודעים, השכר בעירייה קטן מדי שנה כתוצאה מהסכמי השכר. המשקל של המדד היה מינוס 0.3 שטרם למקדם הזה והמשקל של השכר הציבורי הוא 1.4 והשינוי של שיעור העדכון הוא 1.1. המשמעות הכספית, גם ראש העיר אמר, זה סדר גודל של 7 וחצי מיליון שקל גבייה. גם את המשמעויות הכספיות של זה למשק בית, מדובר בסדר גודל של כ-4 שקלים לחודש למשק בית ממוצע, ולבית עסק אנחנו מדברים על סדר גודל של כ-30 שקלים בחודש. זאת המשמעות לגבי העסקים והמשמעות לגבי משקי הבית. בסך הכול השינוי עצמו ומה שמתבקש פה זה למעשה זה הפחתה כי אנחנו, העדכון הזה הוא עדכון שמתבצע עפ"י חוק ללא שיקול דעת של הרשות המקומית, ולכן אם אנחנו רוצים שהתעריפים האלה לא יעודכנו, אז אנחנו אמורים, יש לנו את המכתב של יחיאל בנושא הזה, אנחנו אמורים לאשר הפחתה של 1.088 אחוז, כך שהתעריפים יחזרו לתעריפים, לתעריפי הארנונה כפי שהם נמצאים כיום בצו הארנונה של שנת 2020. יחיאל, אם אתה רוצה להוסיף עוד דברים, בבקשה.

מר רוביק דנילוביץ':

יחיאל?

רו"ח תומר ביטון:

יחיאל, אתה איתנו? או קיי, אז אני מציע שאם ככה, אם יש שאלות.

מר יחיאל חמו: (לא נשמע בהקלטה)

אין לי מה להוסיף מעבר למה שנאמר ע"י רוביק ותומר רק יודגש שהחלטה להפחית את הארנונה

ב 1.1% טעונה אישור שרי הפנים והאוצר

מר רוביק דנילוביץ':

אם מישהו מהחברים רוצה להתייחס אז בבקשה, זה הזמן.

מר אברהם ויינברג:

לי יש שאלה.

מר רוביק דנילוביץ':

בבקשה אברהם.

מר אברהם ויינברג:

יש מישהו?

מר רוביק דנילוביץ':

בבקשה.

מר אברהם ויינברג:

או קיי, קודם כל, הרי אתה אומר שזה מין המלצה למשרד הפנים. שאנחנו פה בבאר שבע לא יעלו את הארנונה. האם יש סיכוי שידחו את ההמלצה שלנו? א'. ו-ב' – האם הם יגידו תשמע רוביק, אתה בעיר שלך לא העלית את הארנונה, תסתדר עם התקציבים, עם הכספים שיש לך?

מר רוביק דנילוביץ':

קודם כל,

עו"ד חיים טורקל:

המלצה לתקן את הסמנטיקה. זה לא המלצה. המועצה מקבלת החלטה. ההחלטה הזו טעונה אישור השרים.

מר רוביק דנילוביץ':

כן, בסופו של דבר לאורך השנים ידע משרד הפנים לא לאשר לנו חלק מההחלטות, אם זה רצינו לעשות השוואה בצו הארנונה של אזורי תעשייה, הוא לא אישר לנו. היו תקופות שאם אתה רוצה להפחית, לא אישרו לך. לא רק אצלנו, גם ברשויות אחרות. היו כאלה שרצו להגדיל באחוזים מסוימים והגבילו את ההגדלה שלהם ולא אישרו להם את כל מה שהם רוצים. בסופו של דבר לשר הפנים ולשר האוצר יש את ההחלטה הסופית. זאת אומרת אנחנו, חיים הוא משפטן אז הוא אומר את זה, ההחלטה הסופית היא של משרד הפנים ושל משרד האוצר. הם יכולים להגיד לנו כן, אנחנו לא, ההחלטה שלכם היא בתקופה הזו ולאור מצבכם הכלכלי, הם יכולים להגיד לנו, ולאור מצבכם הכלכלי, אנחנו לא מאשרים לכם שלא לגבות את ה-1.1. כן, הם יכולים להגיד לנו, בהחלט.

מר אברהם ויינברג:

למה אני שואל,

מר רוביק דנילוביץ':

זאת אומרת, שאני אהיה יותר מובן, הם יכולים לחייב אותנו לגבות את המקדס. חיים ותומר, אני צודק?

רו"ח תומר ביטון:

כן.

עו"ד חיים טורקל:

כן.

רו"ח תומר ביטון:

מדויק.

מר אברהם ויינברג:

למה אני שואל את זה? אני אגיד לכם, אני, אני קיבלתי המון טלפונים, אחרי שפרסמתם את המידע הזה, אני העברתי לכל החברים הקרובים ובנוסף המון ב-WhatsAppים ורוצים לברך את ראש העיר, את גזבר העיר, את צוות מינהל ההכנסות על החלטתם האמיצה שלא להעלות את הארנונה הזאת בתקופה הזאת בשנת 2021, כי באמת איך שהסברת רוביק, השעה הקשה במשק היום ובאמת הם רוצים להודות לכם על המתנה הקטנה שנתתם לפני חג ראש השנה.

מר רוביק דנילוביץ':

שבועות, שבועות.

מר אברהם ויינברג:

לא, לא, לא.

מר רוביק דנילוביץ':

אה.

מר אברהם ויינברג:

ראש השנה.

מר רוביק דנילוביץ':

או קיי.

מר יוסי בן עמי:

רוביק, אפשר לשאול?

מר רוביק דנילוביץ':

בבקשה יוסי בן עמי. כן.

מר יוסי בן עמי:

אז ראשית אני רוצה לומר באמת, בכל המקומות היו לכם תגובות מאוד הולמות בנושא שמנענו שישלמו שלושה חודשים ארנונה, מרץ אפריל ומאי, וזה היה באמת סוג של מענק שבכל הערים ובעיקר בעיר שלנו התגאו בנושא הזה. אתה ציינת עכשיו את המספרים ואמרת ש-1.1 זה 7 וחצי מיליון שקל בשביל כל העיר, אבל בשביל האנשים, תומר ציין ואמר ש-3 שקלים פה ו-30 שקלים, אני לא מזלזל בשקל, דין פרוטה כדין מאה. המתווה שאני חושב זה אומר אולי אנחנו נציע למשרד

הפנים שחצי העירייה תשלם, 0.55 והם את החצי השני ואז בזה נצא עם עוד בשורה לתושבים שלנו ונאמר לנו שאנחנו לא גובים ולא מעלים. ברור שאם נדע להסביר נכון ונאמר שזה כולה 4 שקלים או 30 שקלים, זה ייראה אחרת, אבל 7 וחצי שקלים לכל העיר, שאתה אומר ש-100 מיליון שקל לא יודע מאיפה נביא אותם ונעלמו לנו פה מהתקציב או שבכלל משהו שהוא הזוי, 100 מיליון זה סכום אדיר לעיר שלנו, אז איך אנחנו נוכל לכמת את זה ולהביא את הבשורה בצורה, בסוג של ממתק, שאני חושב שכן אנחנו צריכים את ה-7 וחצי מיליון ויש לנו המון - המון דברים לעשות בעיר ואנחנו מרגישים, מרגישים שהכסף חסר, מרגישים את זה בכל מקום רוביק, מהניקיון ועד לאן שאתה רוצה, לכן אני חושב שחצי משרד הפנים יישא וחצי העירייה תישא בנטל הזה ונצא עם בשורה לתושבים למרות שזה, הם לא מבינים את ה-4 שקלים אבל הם יבינו את המילה שאנחנו נמצא בפרסום ונגיד לא מעלים, נקודה. זה ייראה הרבה יותר מכובד ויפה.

מר רוביק דנילוביץ':

תודה. עוד מישהו?

מר משה בן זקן:

כן, בן זקן.

מר רוביק דנילוביץ':

בבקשה בן זקן.

מר משה בן זקן:

רציתי לדעת, אנחנו עושים הנחה שהיא 3 שקלים למשפחה ויהיה אחר כך חור בתקציב של 7 מיליון. השאלה אם אחר כך התושבים בבאר שבע לא ישלמו מהכיס הפרטי יותר מ-3 שקלים על זה שחסר לנו בתקציב 7 מיליון.

מר רוביק דנילוביץ':

או קיי, אני כבר אענה. עוד? מישהו עוד רוצה להתייחס? טוב תראה, כפי שצינתי, הסוגיה היא בהחלט לא פשוטה. וכשאנחנו רצינו לבוא עם צו ארנונה חדש, צו הארנונה החדש שתכננו לבוא אתו בשנה שעברה, זה שחשבנו שכבר תהייה ממשלה ונוכל כבר לחזור לאיזה שפיות, חשבנו לבוא עם תוכנית שמצד אחד יוצרת סדרי עדיפויות, מטיבה עם סוג מסוים של המגזר העסקי שאנחנו רוצים לעודד אותו ולתת לו דחיפה באזורים מסוימים, כי אנחנו רוצים לעודד אזורים מסוימים שבשנים האחרונות קיבלו מכה ואנחנו לא רוצים אזורים שיהיו לנו אזורים שהם לא מפותחים, רצינו לעודד יותר מסחר בשכונות ובעיר העתיקה ובאופי מסוים ודברים מסוימים. רצינו לעשות דבר שהוא יותר נכון ושקול, שער יודעת לאן היא מתפתחת ומה הצרכים שלה. במסגרת הצו החדש ההוא גם חשבנו לבוא לציבור ולהגיד לו תראה, אנחנו רוצים לגבות יותר. לא סדרי גודל של 3 ו-4 שקלים לחודש.

אולי גם 20 ו-30 שקלים תוספת לחודש. אבל להגיד לציבור תראו, אנחנו נלך אז, חשבנו על שתי שנות תקציב, ונגדיל את ההכנסות בצורה משמעותית, כי אני מזכיר לכולנו, ההעלאה היא יזומה של הארנונה ואני לא מדבר על המקדם. כפי שאמרנו, המקדם הוא התוספות שיש במשק. זאת אומרת רוב התושבים עצמם גם הם מקבלים את תוספת השכר, כי זה איזה משהו שהוא, חלק ממה שקורה בכלל במשק. זאת אומרת גם הם מקבלים את התוספת הזאת, זה מגולם פחות או יותר וכך שזה לא נחשב העלאת ארנונה. למעט המקדם, יתקן אותי תומר, נדמה לי שב-3-4 השנים האחרונות לא העלינו את הארנונה. נכון?

רו"ח תומר ביטון:

נכון.

מר רוביק דנילוביץ':

בפעם האחרונה שהעלינו את הארנונה, דומני שזה היה בשנת, או 17 או 16. או 17 או 16.

מר שמעון בוקר:

לא, אפילו לפני כן רוביק.

מר רוביק דנילוביץ':

אפילו לפני כן.

רו"ח תומר ביטון:

אני לא, אני חושב שהפעם האחרונה שנעשתה העלאת ארנונה זה היה אולי זה 2014 אפילו.

מר רוביק דנילוביץ':

אז או 14 או 15. זאת אומרת אנחנו 4-5 או אפילו 6 שנים לא העלינו ארנונה בצורה יזומה. עכשיו תראו, אתם מכירים אותי כולכם, אנחנו חברים, אנחנו שותפים, אתם מכירים ת הקשר הישיר האישי שיש לי עם הציבור. אני עם הציבור מדבר כל הזמן. אני חושב שיש לזה משמעות ואני אומר, יוסי, אני כל כך לא מנותק ואני מבין מה שאתה אומר ומה שאמר בן זקן, זה בהחלט דבר שהוא כן, יהיה חסר כסף. חד משמעית. אני אומר, אני הולך להגיד לציבור את זה שהולך להיות חסר כסף, אבל אני הולך להגיד לציבור יהיה חסר עכשיו כסף, נצטמצם כולנו, נהדק כולנו, כשירווח לכולנו ויהיה טוב יותר לכולנו, ניתן לכולם להתאושש בשנה - שנה וחצי הקרובות, נבוא עם תוכנית גדולה ובתוכנית הזאת כן, אנחנו נבוא ונסתכל לכם בעיניים כפי שבשעת המשבר לא מצמצנו והסתכלנו לכם בעיניים ואמרנו לכם, קשה - גם אנחנו מהדקים. אנחנו אפילו שמדובר בשקלים בודדים, לא נרים את השקלים הבודדים האלה. עכשיו, כשברוך השם אחוז האבטלה ירד מ-26 אחוז וחזר פחות או יותר ל-4 וחצי אחוז, 4 אחוז, וכולם ברוך השם חזרו לשגרה, כולם ברוך השם עובדים, כולם מתפרנסים, העסקים חזקו, כולם אומרים אוי איזה יופי ברוך השם, עכשיו אני צריך

גם את ההתגייסות שלכם על מנת שנמשיך לפתח ולקדם את העיר. אני רוצה להביא תוכנית זו - שנתית, כלומר צו מיסוי של שנתיים או שלוש, ולהגיד לציבור, אני עכשיו אומר, אני סתם זורק מספרים, אל ת, זה יכול להיות 20, 30, 40 או 50 שקלים בחודש תוספת, אבל אז כמובן שזה תלוי, זה מדורג, זה לא כולם, אלה שמקבלים הנחות מקבלים הנחות, המסכנים הם לא סופגים את זה. יש נוסחה בנושא הזה. אבל אז סתם לדוגמה, ייצרנו 50 או 60 מיליון שקל נוספים וה-60-50 מיליון של האלה אנחנו נגיד לכם לאן זה ילך. הנה, אנחנו רוצים, אחרי שקצת קיצצנו וצמצמנו במינהל החינוך בכל מיני תוכניות כאלה ואחרות שיש להם ערך מוסף, הנה אנחנו רוצים להחזיר ולחזק. הנה, בניקיון של העיר, שבחלק מהמקומות נאלצנו טיפה, קצת לצמצם, אז פה אנחנו רוצים לתת יותר. הנה בשירותים החברתיים, נתנו רק את הדברים החיוניים, אנחנו רוצים אולי לתת קצת אקסטרה. הנה באירועי תרבות שנאלצנו לקצץ ולצמצם ואי אפשר היה, אנחנו רוצים לתת לכם ואתם לא תצטרכו לשלם על זה. לנהל שיח אמיתי, כן וישיר עם הציבור, שידענו לא לגבות גם כשזה היה פרומיל בשבילכם אבל זה היה משמעותי בשבילנו, אבל כשרווח לכם וגם אתם חזרתם למציאות של שגרה, של חיים יותר נוחים, יותר נורמליים, שמאפשר לכם, אז בואו תסחבו את האלונקה יחד איתנו. ככה אני חושב שנכון לעשות. לומר לכם את האמת, הייתי מעדיף וגם חשבתי שנכון שנבחרי הציבור כולם בדרך הממשלתי וגם בדרג שלנו השלטון המקומי, ישלבו ידיים ויגידו כל כך הרבה כסף המדינה עכשיו הולכת להוציא, לשנות, לקחת את כבשת הרש הזאת ולהגיד בואו נקפא, זאת לא השעה. זה מסר שאנחנו רוצים להעביר לציבור. בשעה הקשה הזו, אנחנו מקפאים את הכול ולא תהייה שום העלאה כי אנחנו רואים מה קורה, אנחנו כואבים את כאבכם, אנחנו איתכם. אני חושב שהיה לזה מסר שהיה עובר בצורה הרבה יותר טובה בקרב הציבור, שאנשים שמגלים כלפיהם חמלה, שמסתכלים על הדברים בסולידריות, שדווקא נבחרי הציבור שהם לא מורמים מעם, הם חלק מהעם, הם מרגישים את העם, הם רואים שקשה לעם, הם יודעים גם להרפות. אני חשבתי שזה יותר טוב. אני חושב שעדיין אפשר להגיע למצב הזה. עדיין השיח בין השלטון המקומי למשרדים הרלוונטיים בממשלת ישראל, אני חושב שהוא יכול להוליד הקפאה. להגיד לכם שזה יקרה בטוח, אני לא יכול להתחייב, אבל אני בעד למצות כל דרך.

גב' לאה שובייב:

אני חושבת ששווה לנסות.

מר רוביק דנילוביץ':

לאה?

גב' לאה שובייב:

כן, אני אומרת שזה שווה לנסות בהחלט את הגישה הזאת. זאת הגישה ובטח שלתקופה הנוכחית.

מר רוביק דנילוביץ':

עוד מישהו שרוצה לומר משהו? אם לא, אני רוצה להציע ככה. שאנחנו נאשר את התוכנית כפי שהבאנו אותה עכשיו לוועדת הכספים ובישיבת המועצה, כן, תומר, אבישג, חיים, אם יהיה איזה עדכון או שינוי שאני אחשוב שכן צריך להביא אותו למועצה, אני אביא אותו בפניכם. כי אנחנו ממשיכים לנהל שיח גם מול המדינה, מול משרד הפנים וגם מול חברינו הקולגות שלנו ראשי הרשויות. אין פה מטרה, חשוב לי שתדעו, שחלק יצאו טובים וחלק רעים וחלק מבינים את הציבור וכאילו לצייר אחרים שהם לא מבינים את הציבור. זה לא נכון. דווקא לי חשוב לומר את זה. אני מכיר את חבריי ראשי הרשויות, כולם איכפת להם מהציבור. כולם מייצגי ציבור נאמנים. אני מבין גם את הגישה הזו ואני מבין גם את הגישה הזו. בעת הזו זה בהחלט, בהחלט, בהחלט לא פשוט. בהחלט לא פשוט.

מר יוסי בן עמי:

רוביק?

מר רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה יוסי.

מר יוסי בן עמי:

שאלה. בקרב 15 הערים הגדולות, בפורום של ה-15 הערים הגדולות שאתה מכיר וחבר בהן והם הקולגות שלנו, שלך, האם רובם או כולם או חלקם עשו את מה שעשינו בנושא .. מרץ אפריל מאי?

מר רוביק דנילוביץ':

כן. בסוף זה שאנחנו הובלנו את התהליך הזה, גם גרם לשלטון המקומי ללכת למדינה, לממשלה, ולעשות עסקת חבילה. וזה מה שחשבתי שנכון יהיה לעשות גם בסוגיה הזו. כן, בסוף זו הייתה, בסוף זו הייתה תקנה או חקיקה שהמדינה קיבלה החלטה שהיא משפה את הרשויות המקומיות ופוטרת את בעלי העסקים מתשלום. צריך לומר ביושר, שאנחנו הרשויות האיתנות החזקות, אנחנו הכנסנו יד לכיס, לא קיבלנו פיצוי מלא מהמדינה. הקטנות והחלשות קיבלו פיצוי מלא, אבל אנחנו קיבלנו פיצוי של בין 85 ל-90 אחוז. כמה נתנו מכיס תומר? כמה מיליונים?

רו"ח תומר ביטון:

מבחינתנו זה 15 מיליון שקל.

מר רוביק דנילוביץ':

15 מיליון שקל אנחנו הקלנו על ה... ,

מר יוסי בן עמי:

מכובד מאוד, מכובד מאוד.

מר רוביק דנילוביץ':

או קיי, האם, האם מה שהצעתני מקובל? תומר, אבישג, חיים, רוצים לומר משהו? זאת אומרת שנאשר את זה ובהתאם להתפתחויות אני אעדכן אתכם בישיבת המועצה שתדון באישור צו הארנונה.

עו"ד חיים טורקל:

רוביק, בסופו של דבר ועדת הכספים ממליצה למועצה מה לאשר. אז כרגע זו המלצה. אם יהיה שינוי בנסיבות עד למועצה, אתה תביא את השינוי הזה והמועצה צריכה להחליט אם לקבל את ההמלצה של ועדת הכספים או משנה אותה.

מר רוביק דנילוביץ':

או קיי.

מר שמעון בוקר:

אני חושב רוביק, אני חושב שההצעה שלך יצאה מצוינת. יישר כוח. אני חושב, יש לי הרגשה שהמדינה תלך איתך לדבר הזה. לא יודע. ככה הראש שלי אומר.

מר רוביק דנילוביץ':

אני מקווה מאוד. אני אשתדל בתקופה הקרובה ליצור קשר עם השרים הרלוונטיים. אני בקשר גם עם חיים ביבס מהשלטון המקומי וגם עם ראשי פורום ה-15. אני תמיד בעד שנלך כולנו ביחד. אני חושב שיש לזה עוצמה גדולה שהולכים ביחד ושלא יהיה נתק או שחלק יצאו טובים יותר, חלק טובים פחות. זו בהחלט לא המטרה. זו בהחלט לא המטרה.

מר שמעון בוקר:

אין ספק, זה מצוין. אין ספק אפילו. מצוין.

מר רוביק דנילוביץ':

או קיי, אז אנחנו כרגע נאשר את זה כפי ש, את התוכנית כפי שהיא, ונגיע למועצה ונעדכן אם יש שינויים בתוכנית, בהמלצה או בראיה של המדינה והשלטון המקומי שאולי יגיעו להסכמות מסוימות. בסדר? אם אין אף אחד שמתנגד או נמנע, אנחנו מאשרים פה אחד.

מר אברהם ויינברג:

בסדר גמור.

מר רוביק דנילוביץ':

ערב טוב לכם.

מר יוסי בן עמי:

ערב טוב.

גב' אבישג אבטובי:

ערב טוב.

רו"ח תומר ביטון:

ערב טוב, תודה רבה לכולם.

גב' לאה שובייב:

ערב טוב.

אושר

הצבעה לאישור צו הארנונה לשנת 2021 . (מצ"ב מכתבו של מנהל הארנונה וצו הארנונה)
מי בעד? מי נגד? מי נמנע?
אושר פה אחד

הישיבה ננעלה

**רוביק דנילוביץ'
יו"ר ועדת כספים**